

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 19 mars 2003

Förenade målen T-188/01, T-189/01 och T-190/01

Vassilios Tsarnavas
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Upptagande till sakprövning – Befordran – Jämförelse av
meriter hos tjänstemän från olika avdelningar”

Fullständig text på franska . . . . . II - 495

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte befordra sökanden under befordringsförfarandena för åren 1998, 1999 och 2000.

Avgörande: Kommissionens beslut att inte befordra sökanden under befordringsförfarandena för år 1998 och 1999 ogiltigförklaras. Talan i mål T-190/01 avvisas. I mål T-188/01 och mål T-189/01 skall kommissionen ersätta rättegångskostnaderna. I mål T-190/01 skall vardera parten bära sin rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Talan – Rättsakt som går någon emot – Begrepp – Beslut om fastställelse av förteckningen över de tjänstemän som befordrats (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90.2 och 91)

2. Tjänstemän – Befordran – Beslut om fastställelse av förteckningen över de tjänstemän som befordrats – Offentliggörande – Former – Tillgängliggörande på institutionens interna datanät

3. Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av meriter – Former – Administrationens utrymme för skönsmässig bedömning – Nödvändigt att befordringskommittén gör en bedömning av samliga tjänstemän som kan komma i fråga för befordran inom en institution, även om det är tillåtet att i förväg göra en bedömning inom de olika avdelningarna (Tjänsteföreskrifterna, artikel 45.1 första stycket)

1. När det rör sig om rättsakter eller beslut som utarbetas stegvis, i synnerhet efter att ett internt förfarande har avslutats, utgör i princip endast de åtgärder vid förfarandets slut genom vilka en institutions ståndpunkt slutgiltigt fastställs, och inte mellanliggande åtgärder vars syfte är att förbereda det slutliga beslutet, rättsakter mot vilka talan kan föras.

Vad gäller befordringsförfarandet utgörs den rättsakt mot vilken talan kan föras av förteckningen över de tjänstemän som befordrats. Det är nämligen när denna förteckning offentliggörs som de tjänstemän som anser att de kan befordras med säkerhet och slutgiltigt får kännedom om hur deras meriter har bedömts och det är då som deras rättsliga ställning påverkas.

Härav följer att när en tjänsteman inger ett klagomål över förteckningen över de tjänstemän som föreslagits för befordran utgör befordringskommitténs beslut att inte tillmötesgå hans klagomål, även om det kan ha betydelse för beslutet om befordran, en förberedande rättsakt som inte går honom emot i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Inte heller den skrivelse genom vilken ordföranden i befordringskommittén, efter det att kommittén beslutat att inte tillmötesgå hans klagomål, informerar tjänstemannen om att förteckningen över de befordrade tjänstemännen har offentliggjorts går den berörde tjänstemannen emot.

(se punkterna 72, 73, 78 och 80)

Hänvisning till förstainstansrätten den 15 juli 1993 i de förenade målen T-17/90, T-28/91 och T-17/92, Camara Alloisio m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. II-841, punkt 39, förstainstansrätten den 21 november 1996 i mål T-144/95, Michaël mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-529 och II-1429, punkt 30, förstainstansrätten den 3 oktober 2000 i mål T-187/98, REGP 2000, s. I-A-195 och II-885, punkt 28

2. Ett tillgängliggörande för tjänstemännen av information rörande antagande av en rättsakt med allmän giltighet såsom rättsakten avseende förteckningen över de tjänstemän som har befordrats på institutionens interna datanät måste med hänsyn till aktuell administrativ praxis gälla som "offentliggörande" av denna rättsakt i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna i förhållande till de tjänstemän som på sin arbetsplats direkt och med lätthet kan nå detta nätverk.

3. Det följer uttryckligen av ordalydelsen i artikel 45.1 första stycket i tjänsteföreskrifterna att tillsättningsmyndigheten, inom ramen för ett befordringsförfarande, skall göra sitt val på grundval av en jämförelse av betygsrapporterna och meriterna hos de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran. Denna bedömning måste göras omsorgsfullt och opartiskt i tjänstens intresse och i enlighet med likabehandlingsprincipen. I detta hänseende har tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna behörighet att göra denna bedömning i enlighet med det förfarande eller den metod som den anser lämpligast. Icke desto mindre kan den förberedande bedömningen av akterna avseende de

tjänstemän som kan komma i fråga för befordran inte ersätta den jämförelse av samtliga tjänstemän som är behöriga att befordras till samma lönegrad som befordringskommittén måste göra.

Detta krav på en bedömning av meriterna hos samtliga tjänstemän som kan komma i fråga för befordran är ett uttryck för såväl principen om likabehandling av tjänstemännen som principen om behörighet till yrkeskarriär. En jämförelse som är begränsad till endast de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran inom ett och samma generaldirektorat står i strid med dessa principer, eftersom den skulle kunna leda till att en tjänsteman inte befordras, trots att han har högre meriter än sina kollegor i ett annat generaldirektorat, även om de senare befordras. På grund av att det finns tjänstemän i hans generaldirektorat som är mer meriterade än han är det nämligen möjligt att han inte föreslås av det generaldirektoratet.

(se punkterna 97–100, 121 och 122)

Hänvisning till domstolen den 1 juli 1976 i mål 62/75, de Wind mot kommissionen, REG 1976, s. 1167, punkt 17, förstainstansrättenden 30 november 1993 i mål T-76/92, Tsirimokos mot parlamentet, REG 1993, s. II-1281, punkterna 20 och 21, förstainstansrätten den 13 juli 1995 i mål T-557/93, Rasmussen mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-195 och II-603, punkterna 20 och 21, förstainstansrätten den 12 december 1996 i mål T-130/95, X mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-603 och II-609, punkt 67, förstainstansrätten den 16 september 1998 i mål T-234/97, Rasmussen mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-507 och II-1533, punkt 24, förstainstansrätten den 21 september 1999 i mål T-157/98, Oliveira mot parlamentet, REGP 1999, s. I-A-163 och II-851, punkt 35, domen i det ovannämnda målet Cubero Vermurie mot kommissionen, punkt 61 och, för ett liknande resonemang, punkt 84